

מסמך 34

מסמך 34

רוח האם של היקום המקומי

כאשר האב האוניברסאלי והבן הנצחי הופכים בן בורא לאישיות, או אז הופכת הרוח האינסופית ייצוג ייחודי של עצמה לאינדיבידואלי, זאת על-מנת שכך תתלווה לבן הבורא זה אל עולמות החלל ושתהא שם שותפתו; בתחילה, בארגון הפיזי, ולאחר מכן, במלאכת הבריאה והסעד של היצורים ביקום החדש המתוכנן.

רוח יצירתית מגיבה הן למציאויות פיזיות והן למציאויות רוחניות; וכמוה גם הבן הבורא; וכך הם מתאמים ומשתפים פעולה בניהולו של יקום מקומי של זמן ושל מרחב.

טבען של בנות רוח אלה הינו כטבעה של הרוח האינסופית, אך הן אינן יכולות לפעול בו-זמנית הן בעבודת היצירה הפיזית והן בעבודת הסעד הרוחני. במהלך פעולת הבריאה הפיזית, בן היקום מספק את התבנית בעוד שרוח היקום מאתחלת את הליך התגשמותן של המציאויות הפיזיות. הבן פועל בתכנוני העוצמה, אך הרוח הופכת יצירות אנרגטיות אלה לכדי חומרים פיזיים. אף-על-פי שבמידה מסוימת קשה לתאר כאישית את הנוכחות המוקדמת הזו של הרוח האינסופית ביקום, בעבור הבן הבורא שותפת-רוח זו הינה אישית ומאז ומעולם פעלה כיחיד מובחן.

1. הפיכתה של הרוח היצירתית לאישיות

לאחר השלמת הארגון הפיזי של מקבץ כוכבים ופלנטות וכינון מעגלי האנרגיה על-ידי מרכזי האנרגיה של יקום-העל, ובהמשך לעבודת בריאה התחלתית זו על-ידי סוכנויות הרוח האינסופיות – הפועלות דרך המוקד היצירתי שלה ביקום המקומי ותחת הנחייתו של מוקד זה – יוצאת בזאת הצהרתו של הבן מיכאל ומבשרת כי בשלב הבא יכוננו חיים ביקום החדש שאורגן זה עתה. עם הכרת פרדיס בהצהרת כוונות זו, מתרחשת בשילוש פרדיס תגובת אישור, ולאחריה מגיעה היעלמות בבוהק הרוחני של אלוהויות רוח האב אשר ביקום העל שלהן מתארגנת בריאה חדשה זו. בה בעת, מתקרבות רוחות האב האחרות אל המשכן המרכזי של האלוהויות, ולאחר מכן, כאשר רוח האב החבוקה בחיבור האלוהויות מגיחה אל מול הכרת עמיתותיה, אזי מתרחש המאורע אשר ידוע כ"התפרצות ראשונית". זהו הינו הבזק רוחני אדיר, תופעה אשר ניתן להבחין בה בבהירות אפילו ממטה יקום העל הנידון; ובה בעת עם התרחשות מופע זה של השילוש, המובן במידה מועטה בלבד, מתרחש שינוי מובחן בטיב נוכחות ועוצמת הרוח היצירתית של הרוח האינסופית השוכנת ביקום המקומי הנידון. בתגובה לתופעות אלה בפרדיס, ייצוג חדש ואישי של הרוח האינסופית הופך מיד לאישיות, וזאת בנוכחותו המיידית של הבן הבורא. זוהי הינה הסועדת האלוהית. הרוח היצירתית היחידנית המסייעת בידי הבן הבורא הפכה לעמיתתו האישית ליצירה, רוח האם של היקום המקומי.

מתוך בידול אישי חדש זה של הפועל האחד ודרכו, נובעים הזרמים המבוססים והמעגלים המצויים של עוצמת הרוח וההשפעה הרוחנית, אשר עתידים לחדר את כלל העולמות ואת כל ההוויות של אותו יקום מקומי. הלכה למעשה, נוכחות אישית חדשה זו הינה אך ורק התמרה של השותפה אשר-התקיימה-זה-מכבר והפחות-אישית של הבן בעבודתו המוקדמת יותר בארגון הפיזי של היקום.

זהו הינו תיאור בן מילים ספורות בלבד של דרמה כבירה, ואולם הוא מייצג את כל אשר ניתן לספר בנוגע למאורעות רבי-חשיבות אלה. אלו הם מאורעות מיידים, בלתי-מובנים ובלתי-נתפשים; הסודות הנוגעים לטכניקה ולנוהל שלהם חבויים בעומק חיקו של שילוש פרדיס. היננו בטוחים אך בדבר אחד: נוכחות הרוח ביקום המקומי, בעת שזה היה מצוי בתהליך בלעדי של בריאה ושל ארגון פיזי, לא הייתה נבדלת לחלוטין מרוחה של הרוח האינסופית של פרדיס; זאת בעוד שלאחר הופעתה-מחדש של רוח האב המפקחת מתוככי החיבוק הסודי של האלים, ולאחר הבזק האנרגיה הרוחני, מתמלא המופע של הרוח האינסופית ביקום המקומי באופן פתאומי בדמיון אישי לרוח האב אשר הייתה קשורה בקשרי התמרה עם הרוח האינסופית. וכך רוכשת רוח האם של היקום

מסמך 34

המקומי טבע אישי המשוך בגווני רוח האב של יקום-העל החולשת על תחום השיפוט האסטרונומי האמור.

נוכחות-שהפכה-אישית זו של הרוח האינוסופית, רוח האם היצירתית של היקום המקומי, ידועה בשטניה כסועדת האלוהית. לכל צורך מעשי ותכלית רוחנית מופע אלוהות זה הינו אינדיבידואל אלוהי, אישיות רוחנית. וכך היא מוכרת ונתפשת על-ידי הבן הבורא. ובאמצעות מופע מקומי ואישי זה של המקור והמרכז השלישי ביקום המקומי שלנו יכולה הרוח להפוך ברבות הימים כפופה במידה כה מלאה לבן הבורא, עד אשר ייאמר בצדק על בן זה כי "כל עוזו שמים וארץ בידי הופקד".

2. טיבה של הסועדת האלוהית

לאחר שהסועדת האלוהית עברה מטמורפזה ניכרת באישיותה במהלך יצירת החיים, היא פועלת כאישיות ומשתפת פעולה באופן אישי ביותר עם הבן הבורא בתכנון ובניהול העניינים הנרחבים של הבריאה המקומית. בעבור סוגים רבים של הוויות ביקום, אפילו ייצוג זה של הרוח האינוסופית עשוי שלא להופיע כאישי לחלוטין בעידני טרום המתת הסופי של מיכאל; ואולם, לאחר רוממותו של הבן הבורא לדרגת הסמכות הריבונית של בן מאסטר, מתגברות איכויותיה האישיות של רוח האם היצירתית במידה כה רבה, עד כי היא מוכרת באופן אישי על-ידי כלל היחידים הבאים איתה במגע.

החל מן הקשר המוקדם ביותר עם הבן הבורא, מחזיקה רוח היקום בכל תכונות השליטה-הפיזית של הרוח האינוסופית, לרבות מלוא יכולות האנטי-כבידה. עם כך שמשגה היא מעמד אישי, מפעילה רוח היקום שליטה מלאה ומושלמת בכבידת הדעת ביקום המקומי, ממש כפי שהייתה עושה הרוח האינוסופית אילו הייתה נוכחת באופן אישי.

בכל יקום מקומי פועלת הסועדת האלוהית בהתאם לטבע ולמאפיינים הטבעיים של הרוח האינוסופית, כפי שאלו התגשמו באחת משבע רוחות האב של פרדיס. אף כי קיימת אחידות אופי בסיסית של כל רוחות היקום, קיים בפעילותן גם גיוון הנקבע בהתאם למקורן, דרך אחת משבע רוחות האב. שוני זה במקורן הינו הגורם לגיוון בטכניקות הפעולה של רוחות האם של היקום המקומי ביקומי העל השונים. ואולם, רוחות אלה הינן זהות בכל התכונות הרוחניות המהותיות, והן רוחניות במידה שווה ואלוהיות לחלוטין, ללא כל תלות בהבדלים בין יקומי העל.

הרוח היצירתית אחראית-בצוותא עם הבן ביצירת יצורי העולמות, ולעולם היא איננה מאכזבת את הבן בכל המאמצים לקיים בריאות אלה ולשמרן. החיים נסעדים ומתוחזקים באמצעות הסוכנויות של הרוח היצירתית. "תשלח רוחך וְהם יִבְרְאוּ; וְאַתָּה תַּחֲדֹשׁ פָּנַי אֲדָמָה."

בעת יצירת יקום של יצורים תבוניים, רוח האם היצירתית פועלת בראש ובראשונה בתחום המושלמות ביקום, בשתפה פעולה עם הבן ביצירתו של כוכב הבוקר הבהיר. לאחר מכן, הולכים ומתקרבים צאצאיה של הרוח אל סדר היצורים הנבראים בפלנטות, ממש כשם שהבנים הולכים ויורדים בסדר מן המלכי-צדקים ועד לבנים החומריים הבאים במגע ממשי עם בני התמותה של העולמות. בעת התפתחותם המאוחרת יותר של היצורים בני התמותה, מספקים הבנים נושאי החיים את הגוף הפיזי, המיוצר מן החומר המאורגן המצוי בעולמות, בעוד שרוח היקום תורמת את "נשימת החיים".

אף כי המקטע השביעי של היקום המקיף עלול להיחשב במובנים רבים כמאחר בהתפתחותו, תלמידים הלומדים ביסודיות את בעיותינו צופים את התפתחותה בעידנים העתידיים לבוא של בריאה מאוזנת באופן יוצא דופן. היננו חוזים כי אורונטון יציג מידה גבוהה כזו של סימטריה משום שרוח האב החולשת על יקום-על זה הינה יושבת-ראש רוחות האב בגבהי מרומים, והיא מהווה תבונת רוח המגלמת את האיחוד המאזן ואת התיאום המושלם של התכונות ושל קווי האופי של כל שלוש האלוהויות הנצחיות. אכן היננו מאחרים ומעוכבים ביחס למקטעים אחרים, ואולם אין כל ספק כי ממתינה לנו התפתחות טרנסצנדנטאלית והישג חסר תקדים אי-אז בעידני נצח העתיד.

מסמך 34

3. הבן והרוח בזמן ובמרחב

אין הבן הנצחי ואין הרוח האינסופית מוגבלים או מותנים על-ידי הזמן או המרחב, ואולם מגבלות אלה חלות על רוב צאצאיהם.

הרוח האינסופית מחדרת את כלל החלל ושוכנת במעגל הנצח. ועדיין, בעת מגעיהן עם ילדי הזמן, נדרשות רבות מאישיות הרוח האינסופית להתחשב לעיתים קרובות בהיבטים הנוגעים לזמן, אף כי הרבה פחות מאשר בהיבטים הנוגעים למרחב. סעדי דעת רבים מתעלמים מן החלל אך סובלים משיהוי בזמן בעת שהם מתאמים רמות שונות של מציאות ביקום. למעשה, שליח בודד הינו בלתי-תלוי בחלל, למעט הזמן הנדרש בפועל לשם קיום המסע ממוקום אחד למיקום אחר; ועוד קיימות ישויות דומות אשר אינכם יודעים עליהן.

לרוח היצירתית זכות אישית להיות בלתי-תלויה לחלוטין במרחב, אך לא בזמן. אין קיימת נוכחות אישית מיוחדת של רוח יקום שכזו במטה הקונסטלציה או במטה המערכת. היא נוכחת ופזורה במידה שווה בכל רחבי יקומה המקומי, ולפיכך היא נוכחת הלכה למעשה ובאופן אישי בכל עולם שהוא ממש כבכל עולם אחר.

הרוח היצירתית מוגבלת בסעד שלה ביקום אך ורק על-ידי אלמנט הזמן. ברחבי יקומו, בן בורא פועל באופן מיידי; ואולם, הרוח היצירתית חייבת להתחשב בזמן בעת סעד הדעת ביקום, למעט בשעה שהיא מאפשרת לעצמה להשתמש במודע ובמתכוון בזכויותיו האישיות של בן היקום. הרוח היצירתית פועלת ללא תלות בזמן הן בפעולתה כרוח טהורה והן בשיתוף הפעולה שלה עם המנגנון המסתורי של המחירותיות האוניברסאלית.

אף-על-פי שמעגל הכבידה-הרוחנית של הבן הנצחי פועל ללא תלות הן בזמן והן במרחב, כלל תפקודי הבנים הבוראים אינם פטורים ממגבלות המרחב. להוציא אתה מאורעות בעולמות האבולוציוניים, נראה שבנים מיכאליים אלו מסוגלים לפעול באופן עצמאי יחסית מתלות בזמן. בן בורא אינו מוגבל על-ידי הזמן, אך הוא מותנה על-ידי המרחב; אין הוא יכול להיות באופן אישי בשני מקומות בעת ובעונה אחת. מיכאל מנבאדון לעולם פועל ללא זמן ברחבי יקומו שלו, ובאופן מעשי באמצעות מחירותיות גם ביקום העל. לעולם מתקשר הוא ישירות עם הבן הנצחי.

הסועדת האלוהית הינה עוזרתו המבינה של הבן הבורא, והיא מאפשרת לו להתגבר על מגבלותיו הטבועות באשר למרחב ולפצות עליהן; זאת משום שכאשר השניים פועלים באיחוד כוחות מנהלתי הם הינם עצמאיים למעשה בגבולות בריאתם המקומית מהזמן כמו גם מהמרחב. לפיכך, כפי שניתן לראות הלכה למעשה ברחבי יקום מקומי, הבן הבורא והרוח היצירתית פועלים על-פי רוב באופן בלתי-תלוי הן בזמן והן במרחב, זאת משום שהחופש בזמן או במרחב של האחד זמין לעולם בעבור האחר.

אך רק הוויות מוחלטות הינן בלתי-תלויות הן בזמן והן במרחב במובן המוחלט. מרביתן של האישיות הכפופות לבן הנצחי או לרוח האינסופית כפופות הן לזמן והן למרחב.

בשעה שרוח יצירתית הופכת "מודעת למרחב" היא מתכוננת להכיר ב"תחום תחום במרחב" כשלה; בתחום זה היא תהא חופשייה מן המרחב, בניגוד לכל שאר המרחב אשר בו תהא מותנית. כל אחד חופשי לבחור ולפעול אך ורק בתוככי תחומי תודעתו שלו.

4. מעגלי היקום המקומי

ביקום המקומי של נבאדון קיימים שלושה מעגלי רוח מובחנים:

1. מתת הרוח של הבן הבורא, המנחם, רוח האמת.

2. מעגל הרוח של הסועדת האלוהית, רוח הקודש.

מסמך 34

3. מעגל סעד-התבונה, הכולל את הפעילויות הפחות-או-יותר מאוחדות אך מגוונות של שבע הרוחות מסייעות-הדעת.

לבנים הבוראים מוענקת רוח של נוכחות ביקום אשר במובנים רבים הינה אנאלוגית לזו של שבע רוחות האב של פרדיס. זוהי רוח האמת, אשר בן של מתת מגיר אל העולם לאחר שקיבל ספירה שכזו לבעלותו הרוחנית. מנחם זה של מתת הוא הכוח הרוחני אשר מושך ללא הרף את כל מחפשי האמת אל עבר זה שהינו ההתגלמות באישיות של האמת ביקום המקומי. רוח זו הינה מתת טבועה של הבן הבורא, והיא נובעת מטיבו האלוהי ממש כשם שמעגלי המאסטר של היקום המקיף נגזרים מן הנוכחויות האישיות של אלוהויות פרדיס.

הבן הבורא עשוי לבוא וללכת; נוכחותו האישית עשויה להימצא ביקום המקומי או במקום אחר; ועדיין רוח האמת תפעל ללא הפרעה, משום שנוכחות אלוהית זו, אף שמקורה באישיותו של הבן הבורא, מרכזה התפקודי הינו באישיות הסועדת האלוהית.

לעומת זאת, רוח האם של היקום לעולם אינה עוזבת את עולם המטה של היקום המקומי. רוחו של הבן הבורא יכולה לפעול, והיא אכן פועלת, באופן בלתי-תלוי בנוכחותו האישית של הבן, אך לא כך הדבר באשר לרוחה האישית. במידה שנוכחותה האישית תוצא מסאלווינגטון, תאבד רוח הקודש של הסועדת האלוהית את יכולתה לפעול. נראה כי נוכחות רוחה הינה קבועה בעולם המטה של היקום, ועובדה זו ממש היא אשר מאפשרת לרוח הבן הבורא להמשיך ולפעול באופן בלתי-תלוי במקום הימצאו של הבן. רוח האם של היקום משמשת כמוקד וכמרכז ביקום בעבור רוח האמת, כמו גם בעבור השפעתה האישית שלה עצמה, היא רוח הקודש.

הן האב-הבן הבורא והן רוח האם היצירתית תורמים באופן מגוון למתת הדעת של ילדיהם ביקום המקומי. ואולם, הרוח היצירתית איננה מעניקה דעת עד אשר היא מצוידת בזכויות אישיות.

לסדרי האישיות העל-אבולוציוניים ביקום מקומי מוענקת דעת מטיפוס היקום המקומי של תבנית יקום-העל. לסדרי החיים האבולוציוניים האנושיים והתת-אנושיים מוענק סעד דעת מטיפוס סייע רוח.

שבע הרוחות מסייעות-הדעת הינן פרי יצירתה של הסועדת האלוהית של יקום מקומי. רוחות-דעת אלה דומות באופיין זו לזו אך נבדלות בעוצמתן, וכולן חולקות באופן דומה את טיבה של רוח היקום, אף כי קשה להתייחס אליהן כאל אישיותות בנפרדות, מאימן בוראתן. לשבע המסייעות ניתנו השמות הבאים: רוח הבינה, רוח הסגידה, רוח הייעוץ, רוח הידע, רוח האומץ, רוח ההבנה, רוח האינטואיציה של התפישה המהירה.

אלה הן "שבע רוחות האלוהים", "אשר כשבעה לפידים בוערים לפני כס הכבוד" ואשר ראה הנביא בסמלי חזונו. ואולם, הוא לא ראה את מושביהם של ארבעה ועשרים הזקיפים הניצבים מסביב לשבע רוחות מסייעות-דעת אלה. תיאור זה מייצג את הבלבול של שני המיצגים; האחד נוגע למטה היקום והאחר לבירת המערכת. מושביהם של ארבעה ועשרים זקני השבט מצוי בירושם, המטה של מערכת העולמות המיושבים שלכם.

ואולם, את אשר כתב יוחנן, על אודות סאלווינגטון כתב: "ומכס הכבוד בוקעים ברכים ופורצים רעמים וקולות" – אלה הם תשדורות היקום אל המערכות המקומיות. וכן הוא ראה את יצורי השליטה הכיוונית של היקום המקומי, המצפנים החיים של עולם המטה. שליטה כיוונית זו אשר בנבאדון נשמרת בידי ארבעה יצורי השליטה של סאלווינגטון, אשר פועלים מעל גבי זרמי היקום ומסתייעים רבות ברוח-הדעת אשר הייתה הראשונה לפעול, סייע האינטואיציה, רוח "התפישה המהירה". ואולם ברוב צער, תיאורם של יצורים אלה – אשר כונו חיות – הינו פגום; אין דבר אשר ישווה להם ביופיים ובצורתם המעודנת.

ארבעת כיווני המצפן הינם אוניברסאליים וטבועים בחיים של נבאדון. כלל היצורים החיים מצוידים באברי גוף רגישים המגיבים לזרמים הכיווניים הללו. יצירות ברואות אלה משוכפלות ביצורים ברחבי היקום מטה עד לפלנטות היחידניות, ויחד עם הכוחות המגנטיים של העולמות מפעילים

מסמך 34

את המוני הגופים המיקרוסקופיים המצויים באורגניזם החייתי כך שתאי כיוון אלו לעולם יצביעו צפונה ודרומה. וכך מיוצב לנצח חוש הכיוון בהוויות החיות של היקום. חוש זה לא נבצר לחלוטין מן האנושות כיכולת מודעת. גופים אלו נצפו לראשונה באורנטיה בסמוך לזמן חיבורו של מסמך זה.

5. סעד הרוח

הסועדת האלוהית משתפת פעולה עם הבן הבורא בגיבושם של חיים וביצירת סדרי הוויות חדשים עד הגיע המתת השביעית שלו, ובהמשך לכך, לאחר שרוגם לדרגת ריבונות מלאה של היקום, היא ממשיכה ומשתפת פעולה עם הבן ועם רוח המתת של הבן בעבודה הנוספת של סעד העולמות וההתקדמות הפלנטארית.

הרוח מתחילה את עבודת ההתקדמות האבולוציונית בעולמות המיושבים עם החומר נטול-החיים של העולם, וראשית מעניקה היא חיים לעולם הצומח, לאחר מכן לאורגניזמים של עולם החי, ובהמשך לסדרים הראשונים של הקיום האנושי; וכל הענקה עוקבת תורמת להמשך התפתחות הפוטנציאל האבולוציוני של החיים הפלנטאריים, החל מן השלבים הראשונים והפרימיטיביים ועד להופעתם של יצורים רצוניים. עבודה זו של הרוח מתבצעת בעיקרה באמצעות שבע הסייעות, רוחות ההבטחה, רוח-הדעת המאחדת והמתאמת של הפלנטות המתפתחות, אשר לעולם מובילה באופן מאחד את הגזעים של האדם לעבר רעיונות ואידיאלים רוחניים גבוהים יותר ויותר.

האדם בן התמותה חווה לראשונה את סעד הרוח בהקשר של הדעת בשעה שהדעת החייתית הטהורה של היצורים האבולוציוניים מפתחת יכולת קליטה של מסייעות הסגידה והבינה. סעד זה של המסייעת השישית והמסייעת השביעית, מצביע על כך שהתפתחותה של הדעת חצתה את סף הסעד הרוחני. ומיד נכללות במעגליה הרוחניים של הסועדת האלוהית דעות שכאלה של פעולות פולחן ובינה.

כאשר דעת זוכה בהענקת סעד כזה של רוח הקודש, יש לה היכולת לבחור (בין שבמודע ובין שלא במודע) בנוכחות הרוחנית של האב האוניברסאלי – קרי במכוון המחשבה. ואולם, רק לאחר שכן של מתת משחרר את רוח האמת על-מנת שתסעד את כלל בני התמותה בפלנטה, הופכות כל הדעות הנורמאליות מוכנות אוטומאטית לקבלתם של מכווני מחשבה. רוח האמת ונוכחות הרוח הסועדת האלוהית עובדות יחדיו כאחת. ברית רוחנית כפולה זו מרחפת מעל העולמות, מבקשת ללמד אמת ולהאיר באופן רוחני את הדעת של האדם, לעורר השראה בנשמות יצורי הגזעים המרקיעים, ולהוביל כל העת את העמים השוכנים על הפלנטות האבולוציוניות אל עבר ייעדם הפרדיסי של הגורל האלוהי.

אף כי רוח האמת שוטפת כל בשר, רוח זו של הבן הינה מוגבלת כמעט לחלוטין בתפקודה ובעוצמתה על-ידי הקליטה האישית של האדם את מה שמכוון את הסיכום ואת המהות של משימת המתת של הבן. בחלקה, רוח הקודש הינה בלתי-תלויה בגישתו של האדם, ובחלקה היא מותנית על-ידי החלטותיו ועל-ידי שיתוף הפעולה של רצונו. אף-על-פי-כן, הסעד של רוח הקודש הופך ליעיל יותר ויותר בהפיכת החיים הפנימיים של בני התמותה המצייתים באופן מלא יותר להנחיה האלוהית, לקדושים ולרוחניים.

כיחידים, אינכם מחזיקים באופן אישי בחלק נבדל או בישות של רוח האב-הבן הבורא או של רוח האם היצירתית; סעדים אלו אינם באים במגע עם מרכזי החשיבה של דעת היחיד ואף אינם שוכנים בה, כפי שעושים משגוחי המסתורין. מכווני מחשבה הינם חלקים אינדיבידואליים של המציאות הקדם-אישית של האב האוניברסאלי, השוכנים בפועל בדעת בת התמותה כחלק מאותה דעת עצמה, ופעולתם מתבצעת תמיד בהרמוניה מושלמת עם שילוב הרוחות של הבן הבורא ושל הרוח היצירתית.

נוכחותן של רוח הקודש של בת היקום של הרוח האינסופית, של רוח האמת של בן היקום של הבן הנצחי, ושל מכוון-הרוח של אב פרדיס בקרב בן-תמותה אבולוציוני או יחד עימו, מציגה את

מסמך 34

הסימטריה של מתת וסעד הרוח, ומסמיכה בן-תמותה שכזה להבין באופן מודע את אמונת-עובדת היותו בנו של האל.

6. הרוח באדם

עם התקדמות האבולוציה של פלנטה מיושבת ועם הפיכתם המתגברת של שוכניה לרוחניים, עשויות להתקבל גם השפעות רוחניות נוספות על-ידי אישיות בשלות שכאלה. ככל שיתקדמו בני התמותה בשליטת הדעת ובאבחנה הרוחנית, סעדים רוחניים מרובים אלו הופכים להיות יותר ויותר מתואמים בתפקודם; והם הולכים ומתמזגים עם סעד-העל של שילוש פרדיס.

אף-על-פי שהאלוהיות עשויה להיות מרובה במופעה, בחוויה האנושית האלוהות הינה תמיד יחידה, לעולם היא אחת. ואף הסעד הרוחני איננו נחוזה בצורת רבים בחוויה האנושית. ללא כל קשר לריבוי מקורותיה, כלל ההשפעות הרוחניות הינן אחת בפעולתן. והן אכן אחת, בהיות סעד הרוח של האל בעל שבעת ההיבטים בעבור יצורי היקום המקיף, ובקרבם; וככל שגדלה יכולתם של היצורים להעריך ולקבל סעד מאחד זה של הרוח, כך הוא הופך בחווייתם לסעד של האל העליון.

ממרומי תהילת הנצח יורדת הרוח האלוהית בשורה ארוכה של צעדים, על-מנת לפגוש אתכם כפי שאתם הינכם ובמקום שבו אתם מצויים, ואז, בשותפות של אמונה, לחבוק באהבה את הנשמה שמוצאה בן-תמותה, ולצאת לדרך במסע הבטוח והוודאי חזרה בצעדים אלו של סליחה ומחילה, ולעולם לא לעצור, עד אשר הנשמה האבולוציונית תתרומם לבטח אל גבהיו של אושר עילאי, אשר מקרבו הגיחה הרוח האלוהית לעבר משימה זו של חסד ושל סעד.

כוחות רוחניים מחפשים ומשיגים מבלי לטעות את רמותיהם המקוריות. ומשום שיצאו מן הנצחי, אליו גם ישובו בוודאות, ויביאו עימם את כל אותם ילדי הזמן והמרחב אשר אימצו את הנחייתו ואת תורתו של המכוון השוכן בקרבם, אלו אשר באמת ובתמים "נולדו מן הרוח", בני האמונה של האל.

הרוח האלוהית הינה מקור הסעד והעידוד הרציפים בעבור ילדי האדם. עוצמתכם והישגכם "ניתנו בחסדו, בחידוש הרוח ניתנו". בדומה לאנרגיה הפיזית, החיים הרוחניים נצרכים. תוצאתם של מאמצים רוחניים הינה עייפות רוחנית יחסית. כלל חוויית ההרקעה אמיתית כשם שהיא רוחנית; ולפיכך, אמת נאמרה כאשר נכתב כי "הרוח ישכון". "והרוח הוא נותן החיים."

אין בכוחה של התיאוריה המתה, ואפילו בזו של הדוקטרינות הדתיות הגבוהות ביותר, בכדי לשנות את האופי האנושי או לשלוט בהתנהגות בן התמותה. הדבר שהעולם זקוק לו כיום הוא האמת של מוריס העתיקים, אשר הצהירו: "לא בדיבור בלבד, כי אם גם בגבורה וברוח הקודש". זרע האמת התיאורטית מת ועבר, ומושגי המוסר הגבוהים ביותר נותרו נטולי השפעה, אלא כאשר מנשבת הרוח האלוהית בצורות האמת וכאשר מחייה היא את נוסחאותיה של היושרה.

אלו אשר קיבלו את האל השוכן פנימה והכירו בו נולדו מן הרוח. "אתם הינכם היכל האלוהים, ורוח אלוהים שוכן בקרבכם". אין די בכך שרוח זו תוגר עליכם; על הרוח האלוהית לשלוט ולמשול בכל חלקי ההתנסות האנושית.

זוהי נוכחות הרוח האלוהית, מי החיים הללו, אשר מרוויים את הצימאון של חוסר שביעות הרצון בת התמותה, ואשר משביעים את אותו רעב בל-יתואר של הדעת האנושית הבלתי-רוחנית. הוויות המונעות על-ידי הרוח "לעולם לא תצמאנה, שכן מים רוחניים אלו יהפכו בקרבן למעיין נובע של סיפוק לחי עולם". נשמות אלה, המושקות כך באופן אלוהי, הינן כמעט בלתי-תלויות בסביבה החומרית בכל הנוגע למנעמי החיים ולסיפוקי הקיום הארצי. הן מוארות ורעננות מבחינה רוחנית, והן מחזקות ומצוידות מבחינה מוסרית.

בכל בן-תמותה קיים טבע דואלי: ירושת הנטיות החייתיות והדחף הגבוה של מתת הרוח. במהלך חייכם הקצרים באורנטיה, ניתן ליישב את שני הדחפים השונים והמנוגדים הללו באופן מלא רק

מסמך 34

לעיתים רחוקות; קשה מאוד לאחד בין שני הדחפים הללו ולהפוך אותם להרמוניים; ואולם, לאורך תקופת חייכם תסעד אתכם כל העת הרוח המשולבת על-מנת לסייע בעדכם להכפיף את הבשר יותר ויותר להובלת הרוח. אף כי עליכם לחיות את חייכם הגשמיים במלואם, אף כי אינכם יכולים לחמוק מן הגוף ומצרכיו, אף-על-פי כל זאת, מצד התכלית והאידיאלים אכן יש בכוחכם להכפיף את הטבע החייתי יותר ויותר לשליטתה של הרוח. אכן קיימת בתוכם קונספירציה של כוחות רוחניים, ברית של עוצמות אלוהיות, אשר תכליתה הבלעדית הינה לממש את שחרורכם הסופי מאזיקי החומר ומן המגבלות הסופיות.

תכליתו של כל הסעד הזה הינו "שתתחזקו בגבורה מפאת רוחו באדם הפנימי". וכל זאת מייצג אך את הצעדים המקדמיים בדרך אל ההישג הסופי של מושלמות האמונה והשירות, אותה חוויה אשר במהלכה "נמלאתם את כל מלוא האלוהים", וזאת "כי כל אשר רוח אלוהים ינהגם, בני אלוהים המה".

הרוח לעולם אינה *דוחפת*, היא רק מובילה. אם אתם חפצים ללמוד, אם אתם רוצים להשיג רמות רוחניות ולהגיע לגבהים אלוהיים, אם אתם כנים ברצונכם להשיג את המטרה הנצחית, כי אז תנחה אתכם הרוח האלוהית בעדינות ובאהבה לאורך נתיב ההתקדמות הרוחנית המוביל למעמד של בנים. כל צעד שתעשו, שומה עליו שייעשה מתוך נכונות, תבונה ושיתוף פעולה עולז. שליטתה של הרוח לעולם איננה מוכתמת באילוץ או מופרעת על-ידי כפייה.

וכאשר חיים כאלה של הנחייה רוחנית מתקבלים בתבונה ובחופשיות, מתפתחים בהדרגה בתוכם הדעת האנושית מודעות חיובית בוטחת במגע האלוהי וביטחון בהתייחדות עם הרוח; במקדם או במאוחר "הרוח מעיד ברוחכם שלכם (המכוון) כי בני אלוהים הינכם". וכבר סיפר לכם המכוון שלכם על אודות קרבתכם אל האל, כך שהרישום מורה כי הרוח מעידה בכם "*ממך* רוחכם", ולא אל *עבר* רוחכם.

המודעות של שליטת הרוח בחיי האדם מקבלת ביטוי בהופעתם המתגברת של מאפייני הרוח בתגובות החיים של בן-תמותה מונחה-רוח שזכה, "שכן פרי הרוח הוא אהבה, שמחה, שלום, אור-רוח, נדיבות, חסד, אמונה, ענווה ופרישות". ובני-תמותה מונחי-רוח ומוארים באור אלוהי שכאלה, אף בעודם צועדים בשבילים הנמוכים והמייגעים, ואף בעודם מבצעים בנאמנות אנושית את חובותיהם הארציים, כבר החלו להבחין באורות חיי הנצח כנצנוצים דולקים בחופי עולם אחר; וכבר החלו להבין את המציאות של אותה אמת מעוררת השראה ומנחמת, "כי מלכות האלוהים איננה אכילה ושתייה, כי אם צדקה ושלום ושמחה ברוח הקודש". ובכל מבחן ומבחן ולעומת כל קושי, מתחזקות הנשמות שנולדו ברוח מאותה תקווה מפעמת, העולה על כל פחד, שכן אהבת האל מפכה בכל לבב מאת נוכחותה של הרוח האלוהית.

7. הרוח והבשר

הבשר, אותו טבע מורש הנובע מן הגזעים שמקורם-חייתי, אינו נושא מטבעו את פירות הרוח האלוהית. כאשר הטבע בן התמותה רומם מעלה באמצעות תוספת של טיב הבנים החומריים של האל, כפי שהגזעים של אורנטיה קודמו במידה מסוימת באמצעות המתת של אדם, או אז הפכה הדרך סלולה ונכונה יותר לשם שיתוף פעולה בין רוח האמת לבין המכוון השוכן על-מנת להביא למימוש את היבול הנהדר של תכונות פירות הרוח. אם לא תידחו את זו הרוח, אף-על-פי שיידרש נצח על-מנת למלא אחר הציווי, "הוא ידריכם אל האמת כולה".

בני-תמותה אבולוציוניים השוכנים בעולמות שבהם ההתקדמות הרוחנית היא נורמאלית, אינם חווים את הקונפליקט החד בין הבשר לרוח אשר מאפיין את הגזעים של אורנטיה בעת הנוכחית. ואולם, אפילו בפלנטות האידיאליות ביותר, בן האנוש הטרומ-אדמי חייב במאמץ של ממש על-מנת להעפיל ממישור הקיום החייתי הטהור מעלה דרך רמות עוקבות הולכות ומתעצמות של משמעויות אינטלקטואליות ושל ערכים רוחניים גבוהים יותר.

בני התמותה בעולמות נורמאליים אינם חווים את המלחמה המתמדת בין טיבם הפיזי לבין טיבם הרוחני. הם ניצבים אל מול הצורך להעפיל מרמות הקיום החייתיות מעלה אל עבר המישורים

מסמר 34

הגבוהים יותר של החיים הרוחניים, אך עלייה זו הינה בבחינת תהליך לימוד, בייחוד כאשר משווים אותה לקונפליקטים האינטנסיביים שהם מנת חלקם של בני התמותה באורנטיה בתחום הפיצול שבין טבעם החומרי וטבעם הרוחני.

העמים באורנטיה סובלים במהלך משימה זו של ההתקדמות הפלנטארית לעבר הישג רוחני כתוצאה מחסר כפול. המרידה של קאליגסט'יה גרמה לבלבול כלל עולמי ושללה מן הדורות שבאו לאחריה את הסיוע המוסרי אשר חברה סדורה-היטב הייתה מעניקה להם. ואולם, כישלונם של אדם היה הרה אסון אפילו יותר, וזאת בכך שהוא מנע מן הגזעים את אותו טבע פיזי עליון אשר היה תואם יותר את השאיפות הרוחניות.

בני התמותה של אורנטיה חייבים לעבור דרך מאבקים ניכרים שכאלה בין הרוח לבין הבשר משום שאבות אבותיהם הרחוקים לא עברו אֶדְמִיזְצִיה מלאה יותר בעת המתת העֶדְנִי. בהתאם לתוכנית האלוהית, לגזעים של אורנטיה היה אמור להיות טבע פיזי המסוגל להגיב באופן טבעי וטוב יותר לרוח.

על אף אסון כפול זה לטבע האדם ולסביבתו, בני התמותה של הזמן הזה היו סובלים פחות ממלחמה גלויה בין הבשר לבין הרוח אילו נכנסו אל ממלכת הרוח, אל המרחב בו נהנים בני האל מחופש יחסי מאזיקי הבשר בעת שהם משרתים שירות מואר ומשחרר, ומקדישים עצמם בלב שלם לעשות את רצון האב שבשמיים. ישוע הראה לאנושות את הדרך החדשה לחיות כבני-תמותה, דרך אשר באמצעותה יכולים בני האנוש לחמוק במידה רבה מן התוצאות ההרסניות של המרידה של קאליגסט'יה, ולפצות באופן יעיל ביותר על החסכים שגרם כישלונם של אדם. "כי רוח החיים של ישוע המשיח הוציאה אותנו לחופשי ממנהג החיה ומפיתוי הרוע והחטא". "זהו הניצחון אשר גובר על הבשר, זוהי אמונתכם".

אותם גברים ונשים יודעי-אל אשר נולדו מן הרוח אינם חווים קונפליקט גדול יותר עם טבעם כבני-תמותה מאשר שוכני רוב העולמות הנורמאליים, פלנטות אשר מעולם לא הוכתמו בחטא או נוגעו במרד. בני אמונה פועלים ברמות אינטלקטואליות וחיים במישורים רוחניים גבוהים הרבה יותר מאשר הקונפליקטים הנוצרים על-ידי תשוקות פיזיות בלתי-נשלטות או בלתי-טבעיות. היצרים הנורמאליים של יצורים חייתיים והתיאבון והדחפים שטבעם פיזי אינם נמצאים בקונפליקט עם רמות ההישג הרוחני הגבוהות ביותר, אלא בדעתם של אנשים בורים, אנשים אשר חינוכם שגוי או אשר מודעים-לעצמם יתר על המידה למרבה הצער.

משהתחלתם לצעוד בדרככם אל חיי הנצח, משקיבלתם על עצמכם את המשימה ואת ההוראות להתקדם הלאה, אל לכם לפחד מסכנות השכחה האנושית ומחוסר העקביות של בני התמותה, אל לכם להטריד את לבכם בפחד כישלון או בבלבול מסבך; אל תמעדו ואל תטילו ספק במצבכם ובמעמדכם, משום שבכל שעה אפילה, בכל צומת דרכים במאבק קדימה, תמיד תדבר רוח האמת ותאמר את דברה, "זוהי הדרך".

[הוצג על-ידי שליח עוצמתי המוצב זמנית לשירות באורנטיה.]